

PRIMERA LENGUA ESTRANGERA: ANGLÈS

Introducció

Consideracions generals

Un dels objectius de l'educació des de les edats més primerenques és dotar els ciutadans d'instruments útils per desenvolupar competències que els permetin adaptar-se adequadament a una nova societat cada vegada més interdependent i global.

L'aprenentatge de llengües estrangeres adquireix una especial rellevància en aquest sentit, ja que la capacitat de comunicació és el primer requisit perquè l'individu es desenvolupi en un context creixentment pluricultural i plurilingüe. Així ho han reconegut tots els governs de la Unió Europea, que al llarg dels darrers anys han programat diverses actuacions comunitàries en matèria d'educació amb l'objectiu de fer possible que cada ciutadà tenguí un coneixement pràctic d'almenys dos idiomes a més de la seva llengua primera. D'aquesta manera, l'individu està més ben preparat per integrar-se i participar en una varietat de contextos i de situacions que suposen un estímul i millors oportunitats per al seu desenvolupament en els àmbits personal, públic, educatiu o acadèmic, ocupacional, laboral o professional.

La llengua és l'instrument per excel·lència de l'aprenentatge i la comunicació. Tant les llengües primeres com les llengües estrangeres formen part del bagatge vital de les persones en un món en què les relacions entre individus, països i organismes es fan més freqüents i més estretes.

Comunicació i interculturalitat

El coneixement de diverses llengües potencia el domini de les llengües pròpies i la valoració de la pròpia cultura. Amb l'arribada a la nostra comunitat de ciutadans d'altres nacionalitats amb idiomes distints dels nostres, la comunicació en una llengua estrangera és un vehicle de relacions socials i d'entesa cultural, alhora que afavoreix la comprensió de costums i formes de vida diferents, la tolerància i el respecte entre persones de distintes procedències. A més, el fet que la nostra comunitat autònoma sigui una de les principals destinacions del turisme internacional fa necessària la comunicació en llengua estrangera, no tan sols en altres països, sinó dins la mateixa comunitat on els alumnes viuen.

Model lingüístic i aprenentatge

El model lingüístic aportat per l'escola és, sovint, la primera i una de les principals fonts de coneixement i aprenentatge de l'idioma. Els discursos utilitzats a l'aula, que han de ser eminentment lúdics, són alhora vehicle i objecte d'aprenentatge. El currículum, doncs, atén el coneixement dels elements lingüístics però, sobretot, la capacitat d'emprar-los per acomplir tasques comunicatives.

En l'etapa d'educació primària és essencial treballar la interacció comunicativa i la comprensió i producció de textos en contextos familiars, de manera que puguin aprofitar els coneixements prèviament adquirits i les capacitats i experiències que posseeixen. Cal, doncs, fomentar un ús de la llengua contextualitzat en situacions comunicatives pròpies d'àmbits diversos i que permeten un ús de la llengua real i motivador. L'ús del joc, sobretot els primers anys, i la realització de tasques conjuntes són elements essencials per establir adequadament les bases per adquirir una llengua i fan de la llengua estrangera un instrument de socialització al servei del grup.

La llengua com a acció, segons el Marc europeu comú de referència per a les llengües, demana una metodologia que se centri en l'alumne, en les seves necessitats d'aprenentatge i en la responsabilitat que aquest ha d'assumir en el procés; una metodologia que aconsegueixi integrar, de manera coherent i transparent, tots els components curriculars, i que tengui com a meta el desenvolupament de la capacitat d'actuar fent servir la llengua per produir i comprendre textos en els possibles contextos reals que es recullen en el currículum per a aquesta etapa educativa.

Estructura del currículum

Aquest currículum conté els apartats següents: orientacions metodològiques, contribució de l'àrea al desenvolupament de les competències, objectius específics, continguts, criteris d'avaluació i estàndards d'aprenentatge evaluables.

Els objectius específics de l'àrea són el conjunt d'aprenentatges definits en termes de capacitats, que concreten el que s'espera que els alumnes adquireixin.

Els continguts són els objectes d'aprenentatge i els coneixements que col·laboren en l'adquisició dels objectius i de les competències.

Els criteris d'avaluació expressen el tipus i el grau d'aprenentatge que s'espera que obtenguin els alumnes d'acord amb els objectius i els continguts plantejats.

Els estàndards d'aprenentatge avaluable constitueixen una eina d'avaluació que dona informació als docents sobre què s'ha aconseguit i què no s'ha assolit i, per tant, permeten conèixer els avanços dels alumnes i planificar i modificar el procés d'ensenyament.

El currículum s'estructura en dues seccions: de primer a tercer curs i de quart a sisè curs. Cada secció conté quatre blocs que corresponen a les activitats de llengua tal com es descriuen en el Marc europeu comú de referència per a les llengües: bloc 1: comprensió oral; bloc 2: producció (expressió i interacció) oral, bloc 3: comprensió escrita, i bloc 4: producció (expressió i interacció) escrita. Per a cadascun d'aquests quatre blocs s'especifiquen els continguts, els criteris d'avaluació i els estàndards d'aprenentatge avaluable.

Orientacions metodològiques

Les recomanacions següents s'han d'entendre com una guia per orientar docents i educadors en la recerca de la metodologia més adequada a cada situació d'aprenentatge concreta, a les característiques dels alumnes i a la línia de centre, una recerca que hauria de començar a l'aula.

Ús quotidià de la llengua en edats primerenques

L'àrea de llengua estrangera afronta el repte de formar persones que puguin emprar aquesta llengua per comprendre i expressar-se. Per això, l'ús quotidià de la llengua estrangera s'ha d'iniciar en el començament de l'aprenentatge. D'aquesta manera ajudam els infants a evolucionar com a individus autònoms, a ser capaços de dur a terme aprenentatges diversos i a desenvolupar-se amb èxit en una societat pluricultural.

El clima comunicatiu

L'aula ha de ser un espai agradable, motivador, comunicatiu i relaxat que permeti l'aprenentatge individual i cooperatiu, on s'estableixen normes negociades de conducta i de reforç positiu.

Model de llengua

La llengua s'ha d'emprar com a instrument de comunicació, no tant com a objecte d'estudi. Al llarg del procés d'ensenyament-aprenentatge d'aquesta etapa s'han de proporcionar bons models de llengua estrangera procedents de fonts auditives, audiovisuals i escrites diverses perquè els infants s'acostumin a un input extens i variat. El docent ha de ser un model de parla de la llengua que ensenya, ja que els alumnes inicien les produccions orals a partir de la repetició de models. En un començament es poden presentar grups de paraules per a l'aprenentatge de vocabulari específic, però s'ha de procurar que el model de llengua es basi en frases simples i progressivament en oracions més complexes.

Immersion en la llengua estrangera

És important que la immersió en la llengua estrangera tengui lloc des dels primers moments de contacte amb aquesta. La creació de situacions motivadores, funcionals i significatives que prioritzin la comunicació oral sobre l'escrita (especialment en el primer cicle), que afavoreixin la participació i que potenciïn la sociabilitat i la interacció comunicativa, suscitarà la necessitat de comunicar-se entre els infants i facilitarà l'adquisició de coneixements, destreses i capacitats que desenvolupen la competència en comunicació lingüística.

Recursos didàctics

Els materials didàctics que s'empren han de despertar la curiositat, mantenir l'interès i l'atenció i generar situacions comunicatives perquè els alumnes esdevinguin usuaris i aprenents capaços de comunicar-se. L'ús de materials didàctics adaptats a l'edat i als interessos dels infants afavoreix l'augment de la confiança en les pròpies capacitats.

- Materials convencionals i mitjans audiovisuals

Cal tenir a l'abast tant materials específicament dissenyats per a l'aprenentatge de la llengua estrangera com llibres, cançons, fitxes i jocs, i altres materials adequats a l'edat com contes, revistes, documentals, objectes, recursos procedents de les tecnologies de la informació i la comunicació i d'Internet, anuncis, programes de ràdio i de televisió, textos divulgatius i narratius, enciclopèdies, catàlegs, jocs, etiquetes d'aliments, peces de vestir, diccionaris, etc.

- Les TIC

Les tecnologies de la informació i la comunicació són un recurs important per a l'aprenentatge de la llengua estrangera, ja que permeten l'accés a nombroses fonts d'informació en altres llengües i presenten la llengua de maneres diferents, en distints contextos o amb mitjans i suports diferents. Així doncs, permeten adaptar l'ensenyament a les diverses capacitats i interessos dels alumnes perquè desenvolupin estratègies d'aprenentatge autònom. L'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació ha de tenir importants repercussions en la manera en què les llengües estrangeres s'ensenyen i s'aprenen.

- La biblioteca

Per desenvolupar l'hàbit lector i la competència en comunicació lingüística s'han d'aprofitar els recursos de la biblioteca de centre i/o d'aula, que els alumnes han de conèixer i usar amb assiduitat.

- El joc, representació de la realitat

Les activitats han de tenir un caràcter lúdic, de manera que l'adquisició de la llengua estrangera es produeixi de forma indirecta, natural i no conscient. Les activitats a classe han de seguir els principis de la metodologia comunicativa, és a dir, cada activitat s'ha de generar a partir de temes d'interès per als alumnes i d'una situació de comunicació que ha de tenir sentit per ella mateixa i pot formar part d'una unitat més gran o tasca final.

- Treball per tasques, projectes, racons, grups interactius, ambients

La programació amb metodologies que van més enllà de l'ús del llibre de text com a única eina en el procés d'ensenyament i aprenentatge dels alumnes facilita l'aprenentatge significatiu. Hi ha diferents opcions per a l'organització del curs amb aquests tipus d'aprenentatge.

La programació per tasques i projectes comparteix un mateix enfocament d'aprenentatge de la llengua a través de l'acció, anomenat *aprenentatge vivencial*, en què l'èmfasi i l'atenció se centren en el procés i el contingut de la tasca, que han de controlar els alumnes. Es planifiquen activitats comunicatives per aconseguir un producte final, per exemple l'elaboració d'una guia turística d'una de les illes d'aquesta comunitat.

El treball per racons és una proposta per delimitar dins l'aula diferents espais on els alumnes poden fer simultàniament activitats de tipus cognitiu, manipulatiu i simbòlic. És una manera d'organitzar la classe que ofereix una gran varietat de propostes perquè hi accedeixin de forma oberta. Les activitats es poden fer autònomament, amb altres companys o amb l'adult.

Els grups interactius són una concreció de l'aprenentatge dialògic dins les comunitats d'aprenentatge. L'aprenentatge dialògic és una percepció comunicativa de l'aprenentatge en què aquest depèn principalment de les interaccions entre persones. Els grups interactius són una pràctica que organitza l'aula en diferents grups i activitats i que compta amb la participació de persones adultes voluntàries, i en què la interacció i la comunicació adquireixen un paper protagonista.

Els ambients d'aprenentatge permeten construir els aprenentatges dels infants a partir del joc, l'experimentació, la relació i la comunicació amb els altres. Són ambients acollidors, que transmeten benestar i calidesa, amb varietat de materials estructurats i no estructurats que, mantenint una estètica agradable, conviden a fer que s'hi creïn situacions d'experimentació, de descoberta i de relació. Hi ha ambients en què predomina un aspecte més social o més científic o més artístic amb l'objectiu d'afavorir i respectar els interessos i les capacitats de cada infant. En algun d'aquests ambients s'hi poden treballar objectius i continguts de l'àrea de llengua estrangera.

- Portafolis europeu de llengües

El portafolis europeu de llengües és un document personal promogut pel Consell d'Europa i utilitzat en molts països de la Unió Europea per desenvolupar progressivament estratègies d'aprenentatge, per prendre consciència dels propis progressos i per valorar el procés d'aprenentatge. El portafolis consta de tres parts: el passaport de llengües, que reflecteix allò que l'alumne sap fer en diferents llengües mitjançant el quadre d'autoavaluació, que descriu les competències per destreses; la biografia lingüística, que descriu les experiències de l'alumne en cadascuna de les llengües, dissenyada per servir de guia a l'hora de planificar i avaluar el seu progrés, i el dossier, que conté exemples de treballs personals per il·lustrar les capacitats i els coneixements lingüístics.

- Projectes europeus i internacionals

La participació en els programes europeus contribueix a estendre l'ús de la llengua estrangera com a vehicle de comunicació i d'aprenentatge fora de l'aula, facilita el desenvolupament de les destreses comunicatives orals i escrites dels alumnes en combinació amb les tecnologies de la informació i la comunicació, i permet l'aprenentatge col·laboratiu en un context motivador.

La diversitat

La diversitat i l'heterogeneïtat dels alumnes a les aules s'ha d'interpretar com un factor enriquidor. La flexibilitat en el disseny i en la realització de les activitats permet atendre les diferències individuals i garantir que tots els aprenents assoleixin un mínim de capacitats i progressin significativament segons els seus interessos i possibilitats.

Distribució espai-temps i agrupaments

L'organització de l'aula ha de ser prou flexible per fer possible el treball individual, en petit grup o parelles, i en gran grup. La combinació de diferents tipus d'agrupaments permet aprofitar les diferències d'interessos, de formes d'aprenentatge, de capacitats, de motivacions i de comportaments per desenvolupar les competències comunicatives individuals i socials.

El paper dels docents

El paper i l'actitud dels docents són importants en tot el procés d'aprenentatge de la llengua estrangera. Els docents no poden limitar-se a ser simples transmissors de coneixements, sinó que han d'oferir informacions variades i significatives, proporcionar recursos per obtenir informació, fer suggeriments, ajudar a prendre decisions, modelar la realització de les tasques, proposar reptes, estructurar i guiar les experiències d'aprenentatge, animar els alumnes a desenvolupar la seva creativitat i establir connexions amb altres àrees del currículum. El docent ha de donar suport als alumnes en tot moment, parar atenció a les seves característiques personals i garantir que els alumnes siguin en tot moment el centre del procés d'ensenyament-aprenentatge.

Predomini de les destreses orals

És aconsellable que al llarg de tota l'etapa educativa es treballin les quatre destreses bàsiques (comprensió i expressió orals, comprensió i expressió escrites) de forma integrada. En els primers cursos només s'ha de treballar la comprensió oral. A mesura que els alumnes adquireixin un bagatge mínim en llengua estrangera es pot iniciar la producció oral, per finalment anar introduint progressivament les destreses escrites, una vegada fixats els continguts bàsics de les llengües catalana i castellana.

L'aprenentatge de les segones llengües ha d'aproximar-se al procés d'adquisició de les llengües primeres per produir uns resultats de caràcter natural i directament aplicables a l'ús lingüístic en el món real.

Aprenentatge significatiu

L'aprenentatge de la llengua estrangera ha d'anar lligat al coneixement previ que els alumnes tenen del món, ha d'estar adaptat als seus interessos i al seu nivell maduratiu, i ha de ser funcional i pràctic.

Transdisciplinarietat

Alguns continguts es treballen des de diferents àrees i sovint des de punts de vista diversos. A l'hora de programar cal demanar-se amb quins continguts d'altres disciplines connecten els nous aprenentatges. Molt especialment cal tenir-ho en

compte a l'hora de treballar continguts relacionats amb processos generals o bé associats a contextos d'aprenentatge determinats.

Formulació d'hipòtesis i resolució de problemes

La creació d'activitats didàctiques que requereixen formulació d'hipòtesis o plantegen problemes relacionats amb fets reals, amb problemes quotidians o d'abast significatiu per als alumnes, esdevé una forma d'aprenentatge estimulant, ja que permet identificar problemes, aprendre a fer-se preguntes, imaginar-se com haurien de ser les coses, en definitiva, copsar la utilitat dels aprenentatges per entendre com és el món on vivim.

Avaluació

L'avaluació ha d'acomplir la tasca formativa i no ha de ser tan sols acumulativa o sumatòria, sinó que ha d'informar sobre l'estadi d'aprenentatge en què es troba cada alumne, ajudar-lo a progressar i verificar de quina manera és capaç d'emprar la llengua apresada amb una finalitat comunicativa. L'avaluació ha de tenir en compte que l'aprenentatge és un procés continu i, per tant, no es pot basar només en proves puntuals.

Per consolidar l'autonomia dels alumnes s'ha de promoure la reflexió sobre el propi procés d'aprenentatge i oferir pautes per a la pràctica de l'autoavaluació i per a l'autocorrecció dels errors. D'aquesta manera, l'aprenentatge de la llengua estrangera contribueix de forma directa, no tan sols al desenvolupament de la comunicació lingüística, sinó també al de les habilitats i competències personals, emocionals i socials de cadascun dels alumnes. El portafolis europeu de llengües és una eina útil per implicar els alumnes en el procés d'avaluació.

Els errors han de ser considerats com una part del procés d'aprenentatge i, encara que dificulten la comunicació i poden arribar a bloquejar-la, són els indicadors que mostren per on s'ha de reconduir el procés d'aprenentatge.

Contribució de l'àrea al desenvolupament de les competències

L'estudi d'una llengua estrangera contribueix al desenvolupament de la competència en comunicació lingüística d'una manera directa, en el mateix sentit en què ho fa la primera llengua.

L'activitat lingüística es fa en gran mesura avui dia a través de mitjans tecnològics. Aquests mitjans estan recollits en el currículum com a suports naturals dels textos orals o escrits que l'alumne ha de produir, comprendre i processar, de manera que la competència digital s'entén com a part substancial de la competència en comunicació lingüística. Les tecnologies de la informació i la comunicació ofereixen la possibilitat de comunicar-se en temps real amb altres persones de qualsevol part del món i també faciliten l'accés senzill i immediat a un flux d'informació que augmenta cada dia. El coneixement d'una llengua estrangera possibilita l'accés a aquesta universalitat de la informació i de la comunicació, i crea contextos reals i funcionals de comunicació.

L'aprenentatge d'una llengua estrangera es rendibilitza enormement si s'hi inclou la reflexió sobre l'aprenentatge personal, de manera que cada infant identifiqui com aprèn millor. S'han de preparar els alumnes perquè avancin autònomament en el coneixement i l'ús d'aquesta llengua.

L'àrea contribueix també al desenvolupament de les competències socials i cíviques. Aprendre una llengua estrangera implica el coneixement de trets i de fets culturals de les diferents comunitats de parlants d'aquesta llengua. Aquest aprenentatge, ben orientat des de l'escola, s'ha de traduir en un interès per conèixer altres cultures i per relacionar-se amb altres persones, parlants o aprenents d'aquesta llengua. D'aquesta manera, s'afavoreix la tolerància i la integració.

Finalment, encara que en menor mesura, aquesta àrea col·labora en el desenvolupament de la competència de consciència i expressions culturals a través de la introducció de textos i models lingüístics de caire literari i cultural.

Objectius específics

L'ensenyament de la llengua estrangera en aquesta etapa té com a objectiu el desenvolupament de les capacitats següents:

1. Escoltar i comprendre missatges orals dins un context i amb suport visual, utilitzant les informacions rebudes per fer tasques relacionades amb la situació i amb la seva experiència.
2. Expressar-se oralment amb correcció i amb una entonació adequada en situacions quotidianes o properes a la realitat, emprant els procediments verbals

i no verbals adequats a la situació i amb una actitud respectuosa i de cooperació.

3. Llegir de forma comprensiva paraules, frases, oracions i textos diversos, amb una bona pronunciació, i ser capaç d'extreure'n informació general i específica d'acord amb una finalitat prèvia i com a font de plaer i satisfacció personal.
4. Escriure paraules, frases, oracions i textos amb finalitats variades sobre temes tractats prèviament a l'aula amb l'ajut, si cal, de models.
5. Identificar trets fonètics i rítmics, d'accentuació i d'entonació, així com estructures lingüístiques i aspectes lèxics de la llengua estrangera, i usar-los com a elements bàsics de la comunicació.
6. Desenvolupar la competència en comunicació lingüística oral i escrita per comunicar-se i interactuar amb els altres, aprendre, expressar les opinions, transmetre les riqueses culturals i satisfer les necessitats personals.
7. Aprendre a fer servir amb progressiva autonomia els mitjans convencionals, els mitjans audiovisuals, la biblioteca i les tecnologies de la informació i la comunicació com a instruments per comunicar-se i per aprendre la llengua estrangera.
8. Utilitzar els coneixements, habilitats, destreses i experiències prèvies amb altres llengües per adquirir d'una manera més ràpida, eficaç i autònoma la llengua estrangera.
9. Emprar estratègies per aprendre a aprendre, com l'ús de recursos gestuals, fer preguntes, utilitzar diccionaris, cercar, recopilar i organitzar informació en diferents suports per contrastar i comprovar informació, i identificar alguns aspectes que ajudin a aprendre millor.
10. Mostrar una actitud receptiva, d'interès, d'esforç i de confiança amb la pròpia capacitat d'aprenentatge i d'ús de la llengua estrangera.
11. Desenvolupar l'interès per gaudir de l'aprenentatge de la llengua estrangera en un ambient divertit i lúdic.
12. Valorar la llengua estrangera i les llengües en general com a mitjans de comunicació i entesa entre persones de procedències i cultures diverses i com a eines d'aprenentatge.

Continguts, criteris d'avaluació i estàndards d'aprenentatge avaluable

Del primer al tercer curs

BLOC 1. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS (LISTENING)		
Continguts	Criteris d'avaluació	Estàndards d'aprenentatge avaluable
<p>1.1. Estratègies de comprensió</p> <ul style="list-style-type: none">– Ús d'informació prèvia sobre el tipus de tasca i tema.– Formulació d'hipòtesis sobre el contingut i el context.– Inferència i formulació d'hipòtesis sobre el significat a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics: ús del context visual i no verbal, repetició, coneixements previs sobre el tema o sobre la situació transferits des de les llengües conegudes. <p>1.2. Aspectes socioculturals i sociolingüístics</p> <ul style="list-style-type: none">– Normes de cortesia i convencions socials.– Costums i actituds.– Llenguatge no verbal. <p>1.3. Funcions comunicatives</p> <ul style="list-style-type: none">– Salutacions i presentacions, permís, disculpes i gràcies...	<p>Identificar el sentit general, la informació essencial i els punts principals en textos orals, molt breus i senzills, en llengua estàndard, amb estructures simples i vocabulari d'ús molt freqüent, articulats amb claredat i lentament i transmesos per la veu o per mitjans tècnics, de qüestions comunes i específiques relacionades amb les pròpies experiències, necessitats i interessos en contextos quotidians previsibles o relatius a àrees de necessitat immediata en l'àmbit personal, públic i educatiu, sempre que les condicions acústiques siguin bones i no distorsionin el missatge, es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit o demanar confirmació i sempre que es disposi de suport visual o d'un referent contextual.</p> <p>Conèixer i saber aplicar les estratègies bàsiques més apropiades per comprendre el sentit general, la informació essencial o els punts principals del text.</p>	<p>Comprèn la informació essencial dels textos orals sobre objectes treballats a classe.</p> <p>Comprèn missatges que contenen instruccions, indicacions o altres tipus d'informació.</p> <p>Identifica l'assumpte d'una conversa quotidiana que té lloc en presència seva.</p> <p>Entén informació essencial en converses breus i senzilles en les quals participa sobre temes treballats (un mateix, família, escola, temps d'oci, descripció d'un objecte o un lloc).</p> <p>Comprèn les idees principals de les presentacions senzilles i ben estructurades sobre temes familiars o d'interès (música, esport, etc.), sempre que es disposi de suport visual i es parli a poc a poc i amb claredat.</p> <p>Comprèn el sentit general i l'essencial provinent de material audiovisual del seu àmbit d'interès (personatges coneguts,</p>

<ul style="list-style-type: none">– Habilitat, gust, sentiment, intenció.– Descripció de persones, activitats, llocs, objectes, hàbits.– Petició d'ajuda, informació, instruccions i objectes. <p>1.4. Estructures sintacticodiscursives</p> <ul style="list-style-type: none">– Expressió de relacions lògiques: conjunció (<i>and</i>), disjunció (<i>or</i>), oposició (<i>but</i>), causa (<i>because</i>).– Relacions temporals (<i>before, after</i>).– Afirmació (<i>affirmative sentences, short answers: yes + tag</i>).– Negació (<i>negative sentences with not, no (adj.); short answers: no + tag</i>).– Interrogació (<i>wh- questions, aux. questions</i>).– Expressió del temps: present (<i>simple present</i>).– Expressió de l'aspecte: puntual (<i>simple tenses</i>), habitual (<i>simple tenses</i>).– Expressió de la modalitat: factualitat (<i>declarative sentences: Birds fly</i>), capacitat (<i>can</i>), obligació (<i>imperative</i>), permís (<i>can, may</i>).– Expressió de l'existència (<i>there is/are</i>), l'entitat (<i>nouns, pronouns, articles, demonstratives</i>), la qualitat (<i>very + adj.</i>).	<p>Identificar aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics, concrets i significatius sobre la vida quotidiana (hàbits, horaris, activitats, celebracions), les condicions de vida (habitatge, entorn), les relacions interpersonals (família, amistat, escola), el comportament (gests habituals, ús de la veu, contacte físic) i les convencions socials (normes de cortesia), i aplicar aquests coneixements adquirits per comprendre correctament el text.</p> <p>Distingir la funció o les funcions de comunicació principals del text (demanar informació, donar una ordre, fer un oferiment, etc.) utilitzant un repertori limitat dels exponents més habituals i els patrons discursius bàsics (salutacions, comiats, etc.).</p> <p>Reconèixer els significats associats a les estructures sintàctiques bàsiques de comunicació oral.</p> <p>Reconèixer un repertori limitat de lèxic oral d'ús freqüent en situacions quotidianes i de temes habituals i concrets relacionats amb els propis interessos, experiències i necessitats, i inferir de les indicacions del context i la informació</p>	<p>assumptes quotidians temps lliure, activitats de lleure).</p>
---	--	--

<ul style="list-style-type: none">– Expressió de la quantitat (<i>singular or plural, cardinal numerals up to four digits, ordinal numerals up to two digits; quantity: all, many, a lot of, some, more, a bottle of, a glass of, a piece of; degree: very</i>).– Expressió de l'espai (<i>prepositions, adverbs of location, position and distance</i>).– Expressió del temps (<i>points: quarter past five; divisions of time: half an hour, summer; indications of time: now, tomorrow, tomorrow morning</i>).– Expressió de la manera (<i>adverbs of manner: slowly, well</i>). <p>1.5. Lèxic oral d'ús freqüent (recepció)</p> <ul style="list-style-type: none">– Identificació personal, colors, nombres, formes, mesures, noms d'objectes habituals de l'aula i de la llar, parts del cos, membres de la família, roba, animals, aliments, mitjans de transport, joguines, esports, temps atmosfèric, habitatge, activitats de cada dia, les hores, família i amics, feina i ocupacions, temps lliure, lleure i esport, educació i estudi, medi natural i tecnologies de la informació i la comunicació. <p>1.6. Patrons de so, accentuals, de ritme i</p>	<p>continguda en el text el significat probable de paraules i expressions desconegudes.</p> <p>Discriminar els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics, i reconèixer-ne el significat i les intencions comunicatives.</p>	
---	--	--

<p>entonació</p> <ul style="list-style-type: none"> – Introducció d’alguns aspectes fonètics diferents de l’idioma a través de paraules i estructures significatives. – Acostament a pautes de ritme, accentuació i entonació característiques, mitjançant rutines, rimes, cançons, encadenaments, dramatitzacions i relats, sempre a partir de models. 		
<p>BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ (<i>SPEAKING</i>)</p>		
<p>Continguts</p>	<p>Criteris d’avaluació</p>	<p>Estàndards d’aprenentatge avaluables</p>
<p>2.1. Estratègies de producció</p> <ul style="list-style-type: none"> – Expressió de missatges breus i senzills relacionats amb els camps semàntics treballats. – Producció de textos orals breus treballats prèviament a través de rutines, representacions, cançons, rimes, dramatitzacions i relats molt senzills amb suports visuals o gestuals. – Ús de coneixements previs (llenguatge “prefabricat”, expressions memoritzades, etc.). – Ús de procediments paralingüístics o paratextuals per compensar les mancances lingüístiques, per exemple 	<p>Participar en converses senzilles molt breus que requereixen un intercanvi d’informació en àrees de necessitat immediata o sobre temes molt familiars (un mateix, l’entorn immediat, persones, llocs, objectes i activitats, gusts i opinions), en un registre neutre o informal, utilitzant expressions i frases simples i d’ús freqüent, normalment aïllades o enllaçades amb connectors bàsics, encara que de vegades la pronunciació no sigui molt clara, hi hagi pauses i vacil·lacions i es faci necessària la repetició, la paràfrasi i la cooperació de l’interlocutor per mantenir la</p>	<p>Fa presentacions breus i senzilles, prèviament preparades i assajades, sobre temes quotidians i del seu interès: presentar-se i presentar els altres, donar informació bàsica sobre un mateix, la família i els companys; indicar les aficions i els interessos i les principals activitats de la vida quotidiana; descriure breument i de forma senzilla el menjar preferit, un objecte; dir què li agrada i què li no agrada.</p> <p>Participa en converses cara a cara per donar les gràcies, saludar, acomiadar-se, adreçar-se a algú, disculpar-se, presentar-se, interessar-se per l’estat d’algú, felicitar</p>

<p>demanar ajuda, assenyalar objectes, utilitzar el llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal), emprar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.</p> <p>2.2. Aspectes socioculturals i sociolingüístics</p> <ul style="list-style-type: none">– Normes de cortesia i convencions socials.– Costums i actituds.– Llenguatge no verbal. <p>2.3. Funcions comunicatives</p> <ul style="list-style-type: none">– Salutacions i presentacions, permís, disculpes i gràcies.– Expressió de capacitat, gust, sentiment, intenció.– Descripció de persones, activitats, llocs, objectes, hàbits.– Petició d'ajuda, informació, instruccions i objectes. <p>2.4. Estructures sintacticodiscursives</p> <ul style="list-style-type: none">– Expressió de relacions lògiques: conjunció (<i>and</i>), disjunció (<i>or</i>), oposició (<i>but</i>), causa (<i>because</i>).– Relacions temporals (<i>before</i>, <i>after</i>).	<p>comunicació.</p> <p>Conèixer i saber aplicar les estratègies bàsiques per produir textos orals monològics o dialògics molt curts i senzills, utilitzant fórmules i llenguatge “prefabricat”, expressions memoritzades, etc., o gests per donar suport a allò que es vol expressar.</p> <p>Conèixer aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics, concrets i significatius, i aplicar aquests coneixements a una producció oral adequada al context, respectant les convencions comunicatives més elementals.</p> <p>Acomplir la funció o les funcions de comunicació principals del text (una felicitació, un intercanvi d'informació, un oferiment, etc.) utilitzant un repertori limitat dels exponents més habituals i els patrons discursius bàsics (salutacions, comiats, etc.).</p> <p>Emprar estructures sintàctiques bàsiques (per exemple, enllaçar paraules o grups de paraules amb connectors bàsics com <i>and</i>). Conèixer i emprar un repertori limitat de lèxic oral d'ús freqüent en situacions</p>	<p>algú, intercanviar informació personal i sobre temes quotidians, expressar sentiments, oferir una cosa a algú, demanar alguna cosa.</p> <p>Participa en una entrevista entre companys per demanar i donar informació personal.</p>
--	---	---

<ul style="list-style-type: none">– Afirmació (<i>affirmative sentences, short answers: yes + tag</i>).– Negació (<i>negative sentences with not, no (adj.); short answers: no + tag</i>).– Interrogació (<i>wh- questions, aux. questions</i>).– Expressió del temps: present (<i>simple present</i>).– Expressió de l'aspecte: puntual (<i>simple tenses</i>), habitual (<i>simple tenses</i>).– Expressió de la modalitat: factualitat (<i>declarative sentences: Birds fly</i>), capacitat (<i>can</i>), obligació (<i>imperative</i>), permís (<i>can, may</i>).– Expressió de l'existència (<i>there is /are</i>), l'entitat (<i>nouns, pronouns, articles, demonstratives</i>), la qualitat (<i>very + adj.</i>).– Expressió de la quantitat (<i>singular or plural, cardinal numerals up to four digits, ordinal numerals up to two digits; quantity: all, many, a lot of, some, more, a bottle of, a glass of, a piece of; degree: very</i>).– Expressió de l'espai (<i>prepositions, adverbs of location, position and distance</i>).– Expressió del temps (<i>points: quarter past five; divisions of time: half an hour, summer; indications of time: now, tomorrow,</i>	<p>quotidianes i temes habituals i concrets relacionats amb els propis interessos, experiències i necessitats.</p> <p>Articular un repertori molt limitat de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics, adaptant-los a la funció comunicativa.</p> <p>Interactuar de forma molt bàsica, utilitzant tècniques molt simples, lingüístiques o no verbals (gests, contacte físic, etc.) en una conversa breu.</p>	
---	--	--

<p><i>tomorrow morning</i>).</p> <ul style="list-style-type: none">– Expressió de la manera (<i>adverbs of manner: slowly, well</i>). <p>2.5. Lèxic oral d'ús freqüent (producció)</p> <ul style="list-style-type: none">– Identificació personal, colors, nombres, formes, mesures, noms d'objectes habituals de l'aula i de la llar, parts del cos, membres de la família, roba, animals, aliments, mitjans de transport, joguines, esports, temps atmosfèric, habitatge, activitats de cada dia, les hores, família i amics, feina i ocupacions, temps lliure, lleure i esport, educació i estudi, medi natural i tecnologies de la informació i la comunicació. <p>2.6. Patrons de so, accentuals, de ritme i entonació</p> <ul style="list-style-type: none">– Introducció d'alguns aspectes fonètics diferents de l'idioma a través de paraules i estructures significatives.– Acostament a pautes de ritme, accentuació i entonació característiques, mitjançant rutines, rimes, cançons, encadenaments, dramatitzacions i relats, sempre a partir de models.		
---	--	--

BLOC 3. COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS (*READING*)

Continguts	Criteris d'avaluació	Estàndards d'aprenentatge avaluable
<p>3.1. Estratègies de comprensió</p> <ul style="list-style-type: none"> – Ús d'informació prèvia sobre el tipus de tasca i tema. – Formulació d'hipòtesis sobre el contingut i el context. – Inferència i formulació d'hipòtesis sobre el significat a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics: ús del context visual i no verbal, repetició, coneixements previs sobre el tema o sobre la situació transferits des de les llengües conegudes. <p>3.2. Aspectes socioculturals i sociolingüístics</p> <ul style="list-style-type: none"> – Normes de cortesia i convencions socials. – Costums i actituds. – Llenguatge no verbal. <p>3.3. Funcions comunicatives</p> <ul style="list-style-type: none"> – Salutacions i presentacions, permís, disculpes i gràcies. – Habilitat, gust, sentiment, intenció. – Descripció de persones, activitats, llocs, objectes, hàbits. 	<p>Identificar el tema i la informació de paraules, frases i oracions simples, tant en format imprès com en suport digital, dels temes treballats a classe.</p> <p>Conèixer i saber aplicar les estratègies bàsiques per comprendre paraules, frases i oracions simples.</p> <p>Identificar aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics, concrets i significatius sobre la vida quotidiana (hàbits, horaris, activitats, celebracions), condicions de vida (habitatge, entorn), relacions interpersonals (família, amiat, escola) i convencions socials (normes de cortesia), i aplicar aquests coneixements en la comprensió del text.</p> <p>Distingir la funció o les funcions comunicatives principals del text (una salutació, una felicitació, un oferiment, una petició d'informació, etc.) utilitzant un repertori limitat dels exponents més habituals i els patrons discursius bàsics (inici i tancament d'una carta, estructura d'un missatge de correu electrònic, etc.).</p> <p>Reconèixer els significats més comuns</p>	<p>Comprèn les instruccions i la informació bàsica en rètols, missatges, etc., sempre que es tracti de paraules, frases o oracions simples.</p> <p>Comprèn informació essencial i localitza informació específica en material informatiu senzill com menús, horaris, catàlegs, llistes de preus, directoris telefònics, anuncis, publicitat, fullets turístics, programacions culturals o d'esdeveniments, etc.</p> <p>Comprèn correspondència breu i simple (missatgeria instantània, missatges de correu electrònic, postals), que tracta sobre temes familiars com, per exemple, un mateix, la família, l'escola, el temps lliure, la descripció d'un objecte o un lloc, etc.</p> <p>Comprèn la informació essencial de contes breus i ben estructurats i n'identifica els personatges principals, sempre que hi hagi un bon suport visual (lectures adaptades, còmics, etc.).</p>

<ul style="list-style-type: none">– Petició d'ajuda, informació, instruccions i objectes. <p>3.4. Estructures sintacticodiscursives</p> <ul style="list-style-type: none">– Expressió de relacions lògiques: conjunció (<i>and</i>), disjunció (<i>or</i>), oposició (<i>but</i>), causa (<i>because</i>).– Relacions temporals (<i>before, after</i>).– Afirmació (<i>affirmative sentences, short answers: yes + tag</i>).– Negació (<i>negative sentences with not, no (adj.); short answers: no + tag</i>).– Interrogació (<i>wh- questions, aux. questions</i>).– Expressió del temps: present (<i>simple present</i>).– Expressió de l'aspecte: puntual (<i>simple tenses</i>), habitual (<i>simple tenses</i>).– Expressió de la modalitat: factualitat (<i>declarative sentences: Birds fly</i>), capacitat (<i>can</i>), obligació (<i>imperative</i>), permís (<i>can, may</i>).– Expressió de l'existència (<i>there is/are</i>), l'entitat (<i>nouns, pronouns, articles, demonstratives</i>), la qualitat (<i>very + adj.</i>).– Expressió de la quantitat (<i>singular or plural, cardinal numerals up to four digits, ordinal numerals up to two digits; quantity:</i>	<p>associats a les estructures sintàctiques bàsiques de la comunicació escrita (estructura interrogativa per demanar informació, respostes curtes, etc.).</p> <p>Reconèixer un repertori limitat de lèxic escrit d'ús freqüent en situacions quotidianes i temes habituals i concrets relacionats amb els propis interessos, experiències i necessitats.</p> <p>Reconèixer els signes ortogràfics bàsics (punt, coma, etc.), així com símbols d'ús freqüent (☺, @, etc.), i identificar-ne els significats i les intencions comunicatives generals.</p>	
--	---	--

all, many, a lot of, some, more, a bottle of, a glass of, a piece of; degree: very).

- Expressió de l'espai (*prepositions, adverbs of location, position and distance*).
- Expressió del temps (*points: quarter past five; divisions of time: half an hour, summer; indications of time: now, tomorrow, tomorrow morning*).
- Expressió de la manera (*adverbs of manner: slowly, well*).

3.5. Lèxic escrit d'ús freqüent (recepció)

- Identificació personal, colors, nombres, formes, mesures, noms d'objectes habituals de l'aula i de la llar, parts del cos, membres de la família, roba, animals, aliments, mitjans de transport, joguines, esports, temps atmosfèric, habitatge, activitats de cada dia, les hores, família i amics, feina i ocupacions, temps lliure, lleure i esport, educació i estudi, medi natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

3.6. Patrons gràfics i convencions d'ortografia

- Associació de grafia, significat i pronunciació del vocabulari bàsic per

mitjà d'activitats, jocs, rimes, cançons, relats, etc.		
BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ (WRITING)		
Continguts	Criteris d'avaluació	Estàndards d'aprenentatge avaluable
<p>4.1. Estratègies de producció</p> <ul style="list-style-type: none"> – Ús de les competències generals i comunicatives per fer eficaçment la tasca (pensar què se sap sobre el tema, què es vol dir o què es pot dir, etc.). – Utilització adequada de recursos lingüístics o temàtics prèviament treballats. – Expressió del missatge amb claredat, ajustant-se als models treballats prèviament. – Ús de coneixements previs (llenguatge “prefabricat”, expressions memoritzades, etc.). <p>4.2. Aspectes socioculturals i sociolingüístics</p> <ul style="list-style-type: none"> – Normes de cortesia i convencions socials. – Costums i actituds. – Llenguatge no verbal. <p>4.3. Funcions comunicatives</p> <ul style="list-style-type: none"> – Salutacions i presentacions, permís, 	<p>Construir, en paper o en format electrònic, textos molt curts i senzills, formats per frases simples aïllades, en un registre neutre o informal, per parlar d'un mateix, de l'entorn immediat i d'aspectes de la vida diària, en situacions familiars i previsibles.</p> <p>Saber i aplicar les estratègies bàsiques per produir textos molt breus i senzills (per exemple, copiar paraules i frases molt comunes per fer les funcions comunicatives).</p> <p>Acomplir la principal funció comunicativa del text escrit (una salutació, una invitació, etc.) utilitzant un repertori limitat dels exponents més habituals i els patrons discursius bàsics.</p> <p>Emprar estructures sintàctiques bàsiques (per exemple, enllaçar paraules o grups de paraules amb connectors bàsics com <i>and</i>).</p> <p>Conèixer i emprar un repertori de lèxic escrit d'ús freqüent en situacions quotidianes i qüestions comunes i</p>	<p>Completa un formulari breu i simple amb dades personals (un qüestionari, una sol·licitud, etc.).</p> <p>Escriu correspondència personal breu i senzilla (missatges, notes, postals, missatges de correu electrònic o missatgeria instantània) per donar les gràcies, felicitar, fer una invitació o parlar d'un mateix i de l'entorn immediat (família, amics, aficions o entreteniments, activitats diàries, objectes, llocs) i fer preguntes relacionades amb aquests temes.</p>

<p>disculpes i gràcies.</p> <ul style="list-style-type: none">– Expressió de capacitat, gust, sentiment, intenció.– Descripció de persones, activitats, llocs, objectes, hàbits.– Petició d'ajuda, informació, instruccions i objectes. <p>4.4. Estructures sintacticodiscursives</p> <ul style="list-style-type: none">– Expressió de relacions lògiques: conjunció (<i>and</i>), disjunció (<i>or</i>), oposició (<i>but</i>), causa (<i>because</i>).– Relacions temporals (<i>before, after</i>).– Afirmació (<i>affirmative sentences, short answers: yes + tag</i>).– Negació (<i>negative sentences with not, no (adj.); short answers: no + tag</i>).– Interrogació (<i>wh- questions, aux. questions</i>).– Expressió del temps: present (<i>simple present</i>).– Expressió de l'aspecte: puntual (<i>simple tenses</i>), habitual (<i>simple tenses</i>).– Expressió de la modalitat: factualitat (<i>declarative sentences: Birds fly</i>), capacitat (<i>can</i>), obligació (<i>imperative</i>), permís (<i>can, may</i>).– Expressió de l'existència (<i>there is/are</i>),	<p>específiques relacionades amb els interessos, les experiències i les necessitats dels alumnes.</p> <p>Aplicar patrons gràfics i convencions bàsiques d'ortografia per escriure paraules o frases curtes que s'utilitzen normalment per parlar.</p>	
--	---	--

<p>l'entitat (<i>nouns, pronouns, articles, demonstratives</i>), la qualitat (<i>very + adj.</i>).</p> <ul style="list-style-type: none">– Expressió de la quantitat (<i>singular or plural, cardinal numerals up to four digits, ordinal numerals up to two digits; quantity: all, many, a lot of, some, more, a bottle of, a glass of, a piece of; degree: very</i>).– Expressió de l'espai (<i>prepositions, adverbs of location, position and distance</i>).– Expressió del temps (<i>points: quarter past five; divisions of time: half an hour, summer; indications of time: now, tomorrow, tomorrow morning</i>).– Expressió de la manera (<i>adverbs of manner: slowly, well</i>). <p>4.5. Lèxic escrit d'ús freqüent (producció)</p> <ul style="list-style-type: none">– Identificació personal, colors, nombres, formes, mesures, noms d'objectes habituals de l'aula i de la llar, parts del cos, membres de la família, roba, animals, aliments, mitjans de transport, joguines, esports, temps atmosfèric, habitatge, activitats de cada dia, les hores, família i amics, feina i ocupacions, temps lliure, lleure i esport, educació i estudi, medi natural i tecnologies de la		
--	--	--

<p>informació i la comunicació.</p> <p>4.6. Patrons gràfics i convencions d'ortografia</p> <ul style="list-style-type: none"> – Associació de grafia, significat i pronunciació del vocabulari bàsic per mitjà d'activitats, jocs, rimes, cançons, relats, etc. 		
--	--	--

Del quart al sisè curs

BLOC 1. COMPRESIÓ DE TEXTOS ORALS (LISTENING)		
Continguts	Criteris d'avaluació	Estàndards d'aprenentatge avaluables
<p>1.1. Estratègies de comprensió</p> <ul style="list-style-type: none"> – Ús d'informació prèvia sobre el tipus de tasca i tema. – Identificació del tipus de text i comprensió del text. – Distinció dels tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals). – Formulació d'hipòtesis sobre el contingut i el context. – Inferència i formulació d'hipòtesis sobre el significat a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics: ús del context visual i no verbal, repetició, coneixements previs sobre el tema o 	<p>Identificar el sentit general, la informació essencial i els punts principals en textos orals, molt breus i senzills, en llengua estàndard, amb estructures simples i vocabulari d'ús molt freqüent, articulats amb claredat i lentament i transmesos per la veu o per mitjans tècnics, de qüestions comunes i específiques relacionades amb les pròpies experiències, necessitats i interessos en contextos quotidians previsibles o relatius a àrees de necessitat immediata en l'àmbit personal, públic i educatiu, sempre que les condicions acústiques siguin bones i no distorsionin el missatge, es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit o demanar confirmació i</p>	<p>Comprèn la informació essencial d'anuncis publicitaris sobre productes que l'interessen (jocs, ordinadors, CD, etc.).</p> <p>Comprèn missatges i anuncis publicitaris que contenen instruccions, indicacions o altres tipus d'informació (instruccions, indicacions, peticions, avisos).</p> <p>Entén allò que es diu en transaccions habituals senzilles (horaris de bus, preus en grans magatzems, etc.).</p> <p>Identifica l'assumpte d'una conversa quotidiana que té lloc en presència seva (en una botiga, en un tren, etc.).</p> <p>Entén informació essencial en converses breus i senzilles en les quals participa sobre temes coneguts i treballats (un</p>

<p>sobre la situació transferits des de les llengües conegudes.</p> <ul style="list-style-type: none">– Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous. <p>1.2. Aspectes socioculturals i sociolingüístics</p> <ul style="list-style-type: none">– Normes de cortesia i convencions socials.– Costums, valors, creences i actituds.– Llenguatge no verbal.– Registres. <p>1.3. Funcions comunicatives</p> <ul style="list-style-type: none">– Salutacions i presentacions, permís, disculpes, gràcies i invitacions...– Habilitat, capacitat, gust, preferència, opinió, acord o desacord, sentiment, intenció.– Descripció de persones, activitats, llocs, objectes, hàbits, plans.– Narració d'esdeveniments passats i recents.– Petició i oferiment d'ajuda, informació, instruccions, objectes, opinió i permís.– Establiment i manteniment de la comunicació. <p>1.4. Estructures sintacticodiscursives</p>	<p>sempre que es disposi de suport visual o d'un referent contextual.</p> <p>Conèixer i saber aplicar les estratègies bàsiques més apropiades per comprendre el sentit general, la informació essencial o els punts principals del text.</p> <p>Identificar aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics, concrets i significatius sobre la vida quotidiana (hàbits, horaris, activitats, celebracions), les condicions de vida (habitatge, entorn), les relacions interpersonals (família, amistat, escola), el comportament (gests habituals, ús de la veu, contacte físic) i les convencions socials (normes de cortesia), i aplicar aquests coneixements adquirits per comprendre el text.</p> <p>Distingir la funció o les funcions de comunicació principals del text (demander informació, donar una ordre, fer un oferiment, etc.) utilitzant un repertori limitat dels exponents més habituals i els patrons discursius bàsics (salutacions, inici i tancament d'una conversa, punts d'una narració esquemàtica, etc.).</p> <p>Reconèixer els significats més comuns associats a les estructures sintàctiques</p>	<p>mateix, família, escola, temps d'oci, descripció d'un objecte o un lloc).</p> <p>Comprèn les idees principals de les presentacions senzilles i ben estructurades sobre temes familiars o d'interès (música, esport, etc.), sempre que es disposi de suport visual i es parli a poc a poc i amb claredat.</p> <p>Comprèn el sentit general i l'essencial i distingeix els canvis de tema en material audiovisual del seu àmbit d'interès (programes de televisió amb entrevistes a joves o personatges coneguts sobre assumptes quotidians; programes informatius sobre activitats de lleure: teatre, cinema, esdeveniments esportius, etc.).</p>
--	---	---

<ul style="list-style-type: none">– Expressió de relacions lògiques: conjunció (<i>and</i>), disjunció (<i>or</i>), oposició (<i>but</i>), causa (<i>because</i>), finalitat (<i>to + inf.: I did it to help her</i>), comparació (<i>as + adj. + as, smaller than, the biggest</i>).– Relacions temporals (<i>when, before, after</i>).– Afirmació (<i>affirmative sentences, short answers: yes + tag</i>).– Negació (<i>negative sentences with not, never, no (adj.); nobody, nothing; short answers: no + tag</i>).– Exclamació (<i>What + noun: What fun!; How + adj.: How nice!; exclamatory sentences: I love salad!</i>).– Interrogació (<i>wh- questions, aux. questions</i>).– Expressió del temps: present, passat i futur (<i>simple present, present perfect, simple past, going to, will</i>).– Expressió de l'aspecte: puntual (<i>simple tenses</i>), duratiu (<i>present and past continuous</i>), habitual (<i>simple tenses + adverbs</i>), incoatiu (<i>start + V -ing</i>), terminatiu (<i>finish + V -ing</i>).– Expressió de la modalitat: factualitat	<p>bàsiques de comunicació oral (estructura interrogativa per demanar informació, respostes curtes, etc.).</p> <p>Reconèixer un repertori limitat de lèxic oral d'ús freqüent en situacions quotidianes i de temes habituals i concrets relacionats amb els propis interessos, experiències i necessitats, i inferir de les indicacions del context i la informació continguda en el text el significat probable de paraules i expressions desconegudes.</p> <p>Discriminar els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics, i reconèixer-ne el significat i les intencions comunicatives.</p>	
--	---	--

<p>(<i>declarative sentences: Birds fly</i>), capacitat (<i>can</i>), possibilitat (<i>may</i>), necessitat (<i>must, need</i>), obligació (<i>imperative</i>), permís (<i>can, may</i>), intenció (<i>going to, will</i>).</p> <ul style="list-style-type: none">— Expressió de l'existència (<i>there is/are</i>), l'entitat (<i>nouns, pronouns, articles, demonstratives</i>), la qualitat (<i>very + adj.</i>).— Expressió de la quantitat (<i>singular or plural, cardinal numerals up to four digits, ordinal numerals up to two digits; quantity: all, many, a lot of, some, few, a few, little, a little, more, much, half, a bottle of, a cup of, a glass of, a piece of; degree: very, too, enough</i>).— Expressió de l'espai (<i>prepositions, adverbs of location, position, distance, motion, direction, origin and arrangement</i>).— Expressió del temps (<i>points: quarter past five; divisions of time: half an hour, summer; indications of time: now, tomorrow, tomorrow morning; duration: two days; anteriority: before; posteriority: after; sequence: first... then...; simultaneousness: at the same time; frequency: sometimes, on Sundays</i>).— Expressió de la manera (<i>adverbs of</i>		
---	--	--

manner: slowly, well).

1.5. Lèxic oral d'ús freqüent (recepció)

- Identificació personal, colors, nombres, formes, mesures, noms d'objectes habituals de l'aula i de la llar, parts del cos, membres de la família, roba, animals, aliments, mitjans de transport, joguines, esports, temps atmosfèric, habitatge, activitats de cada dia, les hores, família i amics, feina i ocupacions, temps lliure, lleure i esport, viatges i vacances, salut i cura del cos, educació i estudi, compres i activitats comercials, alimentació i restauració, llengua i comunicació, medi ambient, clima i entorn natural, tecnologies de la informació i de la comunicació.

1.6. Patrons de so, accentuals, de ritme i entonació

- Introducció d'alguns aspectes fonètics diferents de l'idioma a través de paraules i estructures significatives.
- Acostament a pautes de ritme, accentuació i entonació característiques, mitjançant rutines, rimes, cançons, encadenaments,

<p>dramatitzacions, relats, breus exposicions en públic, converses entre iguals i lectura en veu alta, sempre a partir de models.</p>		
<p>BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ (SPEAKING)</p>		
Continguts	Criteris d'avaluació	Estàndards d'aprenentatge avaluable
<p>2.1. Estratègies de producció</p> <p>2.1.1. Planificació</p> <ul style="list-style-type: none"> – Concepció del missatge amb claredat, distinció de les idees principals i l'estructura bàsica. – Adaptació del text al destinatari, context i canal, i ús del registre i l'estructura del discurs adequats. <p>2.1.2. Execució</p> <ul style="list-style-type: none"> – Expressió de missatges relacionats amb els camps semàntics treballats. – Producció de textos orals breus treballats prèviament a través de rutines, representacions, cançons, rimes, dramatitzacions, relats breus, exposicions en públic i converses entre iguals amb suports visuals o gestuals. – Expressió del missatge amb claredat i coherència i estructuració correcta d'acord amb models i fórmules per a cada tipus de text. 	<p>Participar en converses senzilles molt breus que requereixen un intercanvi d'informació en àrees de necessitat immediata o sobre temes molt familiars (un mateix, l'entorn immediat, persones, llocs, objectes i activitats, gusts i opinions), en un registre neutre o informal, utilitzant expressions i frases simples i d'ús freqüent, normalment aïllades o enllaçades amb connectors bàsics, encara que de vegades la pronunciació no sigui molt clara, hi hagi pauses i vacil·lacions i es faci necessària la repetició, la paràfrasi i la cooperació de l'interlocutor per mantenir la comunicació.</p> <p>Conèixer i saber aplicar les estratègies bàsiques per produir textos orals monològics o dialògics molt curts i senzills, utilitzant fórmules i llenguatge "prefabricat", expressions memoritzades,</p>	<p>Fa presentacions breus i senzilles, prèviament preparades i assajades, sobre temes quotidians i del seu interès: presentar-se i presentar els altres, donar informació bàsica sobre un mateix, la família i els companys; indicar les aficions i els interessos i les principals activitats de la vida quotidiana; descriure breument i de forma senzilla l'habitació, el menjar preferit, l'aspecte extern d'una persona, un objecte; presentar un tema del seu interès (el grup de música preferit); dir què li agrada i què no li agrada, i donar l'opinió emprant estructures senzilles.</p> <p>Du a terme amb èxit transaccions quotidianes (demandar un producte en una botiga, demanar-ne el preu, etc.).</p> <p>Participa en converses cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, Skype) en les quals s'estableix contacte social (donar les gràcies, saludar, acomiadar, adreçar-se a</p>

<p>– Reajustament de la tasca o el missatge després de valorar les dificultats i els recursos disponibles, és a dir, elaboració d'una versió més modesta de la tasca.</p> <p>– Ús de coneixements previs (llenguatge “prefabricat”, expressions memoritzades, etc.).</p> <p>– Ús de procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals per compensar les mancances lingüístiques, per exemple:</p> <p>Lingüístics:</p> <ul style="list-style-type: none">• Modificació de paraules de significat semblant.• Definició o paràfrasi d'un terme o expressió. <p>Paralingüístics i paratextuals:</p> <ul style="list-style-type: none">• Petició d'ajuda.• Indicació d'objectes, ús de díctics o accions que aclareixin el significat.• Ús del llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal i proxèmica).	<p>etc., o gests per donar suport a allò que es vol expressar.</p> <p>Conèixer aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics, concrets i significatius, i aplicar aquests coneixements a una producció oral adequada al context, respectant les convencions comunicatives més elementals.</p> <p>Acomplir la funció o les funcions comunicatives principals del text (una felicitació, un intercanvi d'informació, un oferiment, etc.) utilitzant un repertori limitat dels exponents més habituals i els patrons discursius bàsics (salutacions per iniciar i tancar una conversa, una narració esquemàtica desenvolupada en punts, etc.).</p> <p>Emprar estructures sintàctiques bàsiques (enllaçar paraules o grups de paraules amb connectors bàsics com <i>and</i>, <i>then</i>, <i>but</i>, <i>because</i>, etc.).</p> <p>Conèixer i emprar un repertori limitat de lèxic oral d'ús freqüent en situacions quotidianes i temes habituals i concrets relacionats amb els propis interessos, experiències i necessitats.</p>	<p>algú, demanar disculpes, presentar-se, interessar-se per l'estat d'algú, felicitar algú), s'intercanvia informació personal sobre assumptes quotidians, s'expressen sentiments, s'ofereix una cosa a algú, es demanen objectes en préstec, es queda amb amics i es donen instruccions (per exemple, com arribar a un lloc amb l'ajuda d'un plànol).</p> <p>Participa en una entrevista (entrevista amb el metge anomenant diferents parts del cos per indicar què li fa mal, entrevista al seu cantant favorit, etc.).</p>
--	--	---

<ul style="list-style-type: none">• Ús de sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals. <p>2.2. Aspectes socioculturals i sociolingüístics</p> <ul style="list-style-type: none">– Normes de cortesia i convencions socials.– Costums, valors, creences i actituds.– Llenguatge no verbal.– Registres. <p>2.3. Funcions comunicatives</p> <ul style="list-style-type: none">– Salutacions i presentacions, permís, disculpes, gràcies i invitacions.– Expressió d’habilitat, capacitat, gust, preferència, opinió, acord o desacord, sentiment, intenció.– Descripció de persones, activitats, llocs, objectes, hàbits, plans.– Narració d’esdeveniments passats i recents.– Petició i oferiment d’ajuda, informació, instruccions, objectes, opinió i permís.– Establiment i manteniment de la comunicació. <p>2.4. Estructures sintacticodiscursives</p> <ul style="list-style-type: none">– Expressió de relacions lògiques:	<p>Articular un repertori molt limitat de patrons sonors, accentuals, rítmics i d’entonació bàsics, adaptant-los a la funció comunicativa.</p> <p>Fer-se entendre en intervencions breus i senzilles, encara que hi hagi vacil·lacions, repeticions i pauses per organitzar, corregir o reformular allò que es vol dir.</p> <p>Interactuar de forma molt bàsica, utilitzant tècniques molt simples, lingüístiques o no verbals (gests, contacte físic, etc.) per iniciar, mantenir i concloure una conversa breu.</p>	
--	---	--

<p>conjunció (<i>and</i>), disjunció (<i>or</i>), oposició (<i>but</i>), causa (<i>because</i>), finalitat (<i>to + inf.: I did it to help her</i>), comparació (<i>as + adj. + as, smaller than, the biggest</i>).</p> <ul style="list-style-type: none">– Relacions temporals (<i>when, before, after</i>).– Afirmació (<i>affirmative sentences, short answers: yes + tag</i>).– Negació (<i>negative sentences with not, never, no (adj.); nobody, nothing; short answers: no + tag</i>).– Exclamació (<i>What + noun: What fun!; How + adj.: How nice!; exclamatory sentences: I love salad!</i>).– Interrogació (<i>wh- questions; aux. questions</i>).– Expressió del temps: present, passat i futur (<i>simple present, present perfect, simple past, going to, will</i>).– Expressió de l'aspecte: puntual (<i>simple tenses</i>), duratiu (<i>present and past continuous</i>), habitual (<i>simple tenses + adverbs</i>), incoatiu (<i>start + V -ing</i>), terminatiu (<i>finish + V -ing</i>).– Expressió de la modalitat: factualitat (<i>declarative sentences: Birds fly</i>), capacitat		
---	--	--

<p>(<i>can</i>), possibilitat (<i>may</i>), necessitat (<i>must, need</i>), obligació (<i>imperative</i>), permís (<i>can, may</i>), intenció (<i>going to, will</i>).</p> <ul style="list-style-type: none">– Expressió de l'existència (<i>there is/are</i>), l'entitat (<i>nouns, pronouns, articles, demonstratives</i>), la qualitat (<i>very + adj.</i>).– Expressió de la quantitat (<i>singular or plural, cardinal numerals up to four digits, ordinal numerals up to two digits; quantity: all, many, a lot of, some, few, a few, little, a little, more, much, half, a bottle of, a cup of, a glass of, a piece of; degree: very, too, enough</i>).– Expressió de l'espai (<i>prepositions, adverbs of location, position, distance, motion, direction, origin and arrangement</i>).– Expressió del temps (<i>points: quarter past five; divisions of time: half an hour, summer; indications of time: now, tomorrow, tomorrow morning; duration: two days; anteriority: before; posteriority: after; sequence: first... then...; simultaneousness: at the same time; frequency: sometimes, on Sundays</i>).– Expressió de la manera (<i>adverbs of manner: slowly, well</i>).		
---	--	--

2.5. Lèxic oral d'ús freqüent (producció)

– Identificació personal, colors, nombres, formes, mesures, noms d'objectes habituals de l'aula i de la llar, parts del cos, membres de la família, roba, animals, aliments, mitjans de transport, joguines, esports, temps atmosfèric, habitatge, activitats de cada dia, les hores, família i amics, feina i ocupacions, temps lliure, lleure i esport, viatges i vacances, salut i cura del cos, educació i estudi, compres i activitats comercials, alimentació i restauració, llengua i comunicació, medi ambient, clima i entorn natural, tecnologies de la informació i la comunicació.

2.6. Patrons de so, accentuals, de ritme i entonació

– Introducció d'alguns aspectes fonètics diferents de l'idioma a través de paraules i estructures significatives.

– Acostament a pautes de ritme, accentuació i entonació característiques, mitjançant rutines, rimes, cançons, encadenaments, dramatitzacions, relats, breus

<p>exposicions en públic, converses entre iguals i lectura en veu alta, sempre a partir de models.</p>		
<p>BLOC 3. COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS (READING)</p>		
<p>Continguts</p>	<p>Criteris d'avaluació</p>	<p>Estàndards d'aprenentatge avaluable</p>
<p>3.1. Estratègies de comprensió</p> <ul style="list-style-type: none"> – Ús d'informació prèvia sobre el tipus de tasca i tema. – Identificació del tipus de text i comprensió del text. – Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals). – Formulació d'hipòtesis sobre el contingut i el context. – Inferència i formulació d'hipòtesis sobre el significat a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics: ús del context visual i no verbal, repetició, coneixements previs sobre el tema o sobre la situació transferits des de les llengües conegudes. – Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous. <p>3.2. Aspectes socioculturals i sociolingüístics</p>	<p>Identificar el tema, el sentit general, les idees principals i la informació específica en textos tant en format imprès com en suport digital, molt breus i senzills, en llengua estàndard i amb un lèxic d'ús freqüent en què el tema i el tipus de text són molt familiars, quotidians o de necessitat immediata, sempre que es pugui rellegir allò que no s'ha entès, es pugui consultar un diccionari i es disposi de suport visual i contextual.</p> <p>Conèixer i saber aplicar les estratègies bàsiques més apropiades per comprendre el sentit general, la informació essencial o els punts principals del text.</p> <p>Identificar aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics, concrets i significatius sobre la vida quotidiana (hàbits, horaris, activitats, celebracions), condicions de vida (habitatge, entorn), relacions interpersonals (família, amistat, escola) i convencions socials (normes de</p>	<p>Comprèn les instruccions, les indicacions i la informació bàsica en notes, missatges i rètols a carrers, botigues, mitjans de transport, cinemes, museus, escoles i altres serveis i llocs públics.</p> <p>Comprèn informació essencial i localitza informació específica en material informatiu senzill com menús, horaris, catàlegs, llistes de preus, directoris telefònics, anuncis, publicitat, fullets turístics, programacions culturals o d'esdeveniments, etc.</p> <p>Comprèn correspondència breu i simple (missatgeria instantània, missatges de correu electrònic, postals i cartes), que tracta sobre temes familiars com, per exemple, un mateix, la família, l'escola, el temps lliure, la descripció d'un objecte o un lloc, l'hora i el lloc d'una cita, etc.</p> <p>Comprèn la informació essencial i els punts principals de notícies breus i articles de revistes per a joves que tracten temes</p>

<ul style="list-style-type: none">– Normes de cortesia i convencions socials.– Costums, valors, creences i actituds.– Llenguatge no verbal.– Registres. <p>3.3. Funcions comunicatives</p> <ul style="list-style-type: none">– Salutacions i presentacions, permís, disculpes, agraïments i invitacions...– Habilitat, capacitat, gust, preferència, opinió, acord o desacord, sentiment, intenció.– Descripció de persones, activitats, llocs, objectes, hàbits, plans.– Narració d'esdeveniments passats i recents.– Petició i oferiment d'ajuda, informació, instruccions, objectes, opinió i permís.– Establiment i manteniment de la comunicació. <p>3.4. Estructures sintacticodiscursives</p> <ul style="list-style-type: none">– Expressió de relacions lògiques: conjunció (<i>and</i>), disjunció (<i>or</i>), oposició (<i>but</i>), causa (<i>because</i>), finalitat (<i>to + inf.: I did it to help her</i>), comparació (<i>as + adj. + as, smaller than, the biggest</i>).	<p>cortesía), i aplicar aquests coneixements en la comprensió del text.</p> <p>Distingir la funció o les funcions comunicatives principals del text (una salutació, una felicitació, un oferiment, una petició d'informació, etc.) utilitzant un repertori limitat dels exponents més habituals i els patrons discursius bàsics (inici i tancament d'una carta, punts d'una descripció esquemàtica, etc.).</p> <p>Reconèixer els significats més comuns associats a les estructures sintàctiques bàsiques de la comunicació escrita (estructura interrogativa per demanar informació, respostes curtes, etc.).</p> <p>Reconèixer un repertori limitat de lèxic escrit d'ús freqüent en situacions quotidianes i temes habituals i concrets relacionats amb els propis interessos, experiències i necessitats, i inferir del context i de la informació que conté el text el significat probable de paraules i expressions desconegudes.</p> <p>Reconèixer els signes ortogràfics bàsics (punt, coma, etc.), així com símbols d'ús freqüent (☺, @, £, etc.), i identificar-ne els significats i les intencions</p>	<p>que li són familiars o d'interès (esports, grups musicals, jocs d'ordinador).</p> <p>Comprèn la informació essencial d'històries breus i ben estructurades i n'identifica els personatges principals, sempre que l'argument es basi en l'acció i en imatges (lectures adaptades, còmics, etc.).</p>
--	---	--

<ul style="list-style-type: none">– Relacions temporals (<i>when, before, after</i>).– Afirmació (<i>affirmative sentences, short answers: yes + tag</i>).– Negació (<i>negative sentences with not, never, no (adj.); nobody, nothing; short answers: no + tag</i>).– Exclamació (<i>What + noun: What fun!; How + adj.: How nice!; exclamatory sentences: I love salad!</i>).– Interrogació (<i>wh- questions, aux. questions</i>).– Expressió del temps: present, passat i futur (<i>simple present, present perfect, simple past, going to, will</i>).– Expressió de l'aspecte: puntual (<i>simple tenses</i>), duratiu (<i>present and past continuous</i>), habitual (<i>simple tenses + adverbs</i>), incoatiu (<i>start + V -ing</i>), terminatiu (<i>finish + V -ing</i>).– Expressió de la modalitat: factualitat (<i>declarative sentences: Birds fly</i>), capacitat (<i>can</i>), possibilitat (<i>may</i>), necessitat (<i>must, need</i>), obligació (<i>imperative</i>), permís (<i>can, may</i>), intenció (<i>going to, will</i>).– Expressió de l'existència (<i>there is/are</i>),	comunicatives generals.	
--	-------------------------	--

<p>l'entitat (<i>nouns, pronouns, articles, demonstratives</i>), la qualitat (<i>very + adj.</i>).</p> <ul style="list-style-type: none">– Expressió de la quantitat (<i>singular or plural, cardinal numerals up to four digits, ordinal numerals up to two digits; quantity: all, many, a lot of, some, few, a few, little, a little, more, much, half, a bottle of, a cup of, a glass of, a piece of; degree: very, too, enough</i>).– Expressió de l'espai (<i>prepositions, adverbs of location, position, distance, motion, direction, origin and arrangement</i>).– Expressió del temps (<i>points: quarter past five; divisions of time: half an hour, summer; indications of time: now, tomorrow, tomorrow morning; duration: two days; anteriority: before; posteriority: after; sequence: first... then...; simultaneousness: at the same time; frequency: sometimes, on Sundays</i>).– Expressió de la manera (<i>adverbs of manner: slowly, well</i>). <p>3.5. Lèxic escrit d'ús freqüent (recepció)</p> <ul style="list-style-type: none">– Identificació personal, colors, nombres, formes, mesures, noms d'objectes habituals de l'aula i de la llar, parts del cos, membres de la		
---	--	--

<p>família, roba, animals, aliments, mitjans de transport, joguines, esports, temps atmosfèric, habitatge, activitats diàries, les hores, família i amics, feina i ocupacions, temps lliure, lleure i esport, viatges i vacances, salut i cura del cos, educació i estudi, compres i activitats comercials, alimentació i restauració, llengua i comunicació, medi ambient, clima i entorn natural, tecnologies de la informació i la comunicació.</p> <p>3.6. Patrons gràfics i convencions d'ortografia</p> <ul style="list-style-type: none"> – Associació de grafia, significat i pronunciació del vocabulari per mitjà d'activitats, jocs, rimes, cançons, relats, etc. 		
---	--	--

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ (WRITING)

Continguts	Criteris d'avaluació	Estàndards d'aprenentatge avaluable
<p>4.1. Estratègies de producció</p> <p>4.1.1. Planificació</p> <ul style="list-style-type: none"> – Ús de les pròpies competències generals i comunicatives per fer eficaçment la tasca (pensar què se sap sobre el tema, què es vol dir o què es pot dir, etc.). 	<p>Construir, en paper o en format electrònic, textos molt curts i senzills, formats per frases simples aïllades, en un registre neutre o informal, utilitzant amb raonable correcció les convencions ortogràfiques bàsiques i els principals signes de puntuació, per parlar d'un</p>	<p>Completa un formulari breu o una fitxa amb dades personals (un qüestionari, obertura d'un compte de correu electrònic, registre a xarxes socials educatives, etc.).</p> <p>Escriu correspondència personal breu i senzilla (missatges, notes, postals,</p>

<ul style="list-style-type: none">– Utilització adequada de recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o una gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).	<p>mateix, de l'entorn immediat i d'aspectes de la vida diària, en situacions familiars i previsibles.</p>	<p>missatges de correu electrònic o missatgeria instantània) per donar les gràcies, felicitar, fer una invitació, donar instruccions o parlar d'un mateix i de l'entorn immediat (família, amics, aficions o entreteniments, activitats diàries, objectes, llocs) i fer preguntes relacionades amb aquests temes.</p>
<p>4.1.2. Execució</p>	<p>Saber i aplicar les estratègies bàsiques per produir textos escrits molt breus i senzills (per exemple, copiar paraules i frases molt comunes per fer les funcions comunicatives).</p>	
<ul style="list-style-type: none">– Expressió del missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.– Reajustament de la tasca o el missatge després de valorar les dificultats i els recursos disponibles, és a dir, elaboració d'una versió més modesta de la tasca.– Ús de coneixements previs (llenguatge "prefabricat", expressions memoritzades, etc.).	<p>Conèixer aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics concrets i significatius (per exemple, les convencions a l'inici i la cloenda d'una carta a persones conegudes) i aplicar els coneixements adquirits a una producció escrita adequada al context, respectant les normes bàsiques de cortesia.</p>	
<p>4.2. Aspectes socioculturals i sociolingüístics</p>	<p>Acomplir la principal funció comunicativa del text escrit (una salutació, una invitació, un intercanvi d'informació, un oferiment, etc.) utilitzant un repertori limitat dels exponents més habituals i els patrons discursius bàsics (salutacions a l'inici i la cloenda d'una carta, una narració esquemàtica desenvolupada en punts, etc.).</p>	
<ul style="list-style-type: none">– Normes de cortesia i convencions socials.– Costums, valors, creences i actituds.– Llenguatge no verbal.– Registres.	<p>Emprar estructures sintàctiques bàsiques (per exemple, enllaçar paraules o grups de</p>	
<p>4.3. Funcions comunicatives</p>		
<ul style="list-style-type: none">– Salutacions i presentacions, permís, disculpes, agraïments i invitacions.– Expressió d'habilitat, capacitat, gust,		

<p>preferència, opinió, acord o desacord, sentiment, intenció.</p> <ul style="list-style-type: none">– Descripció de persones, activitats, llocs, objectes, hàbits, plans.– Narració d'esdeveniments passats i recents.– Petició i oferiment d'ajuda, informació, instruccions, objectes, opinió i permís.– Establiment i manteniment de la comunicació. <p>4.4. Estructures sintacticodiscursives</p> <ul style="list-style-type: none">– Expressió de relacions lògiques: conjunció (<i>and</i>), disjunció (<i>or</i>), oposició (<i>but</i>), causa (<i>because</i>), finalitat (<i>to + inf.: I did it to help her</i>), comparació (<i>as + adj. + as, smaller than, the biggest</i>).– Relacions temporals (<i>when, before, after</i>).– Afirmació (<i>affirmative sentences, short answers: yes + tag</i>).– Negació (<i>negative sentences with not, never, no (adj.); nobody, nothing; short answers: no + tag</i>).– Exclamació (<i>What + noun: What fun!; How + adj.: How nice!; exclamatory</i>	<p>paraules amb connectors bàsics com <i>and, after, but, because, etc.</i>).</p> <p>Conèixer i emprar un repertori de lèxic escrit d'ús freqüent en situacions quotidianes i qüestions comunes i específiques relacionades amb els interessos, les experiències i les necessitats dels alumnes.</p> <p>Aplicar patrons gràfics i convencions bàsiques d'ortografia per escriure paraules o frases curtes que s'utilitzen normalment per parlar, malgrat que l'ortografia no sigui completament normalitzada.</p>	
---	---	--

<p><i>sentences: I love salad!</i>).</p> <ul style="list-style-type: none">– Interrogació (<i>wh- questions, aux. questions</i>).– Expressió del temps: present, passat i futur (<i>simple present, present perfect, simple past, going to, will</i>).– Expressió de l'aspecte: puntual (<i>simple tenses</i>), duratiu (<i>present and past continuous</i>), habitual (<i>simple tenses + adverbs</i>), incoatiu (<i>start + V -ing</i>), terminatiu (<i>finish + V -ing</i>).– Expressió de la modalitat: factualitat (<i>declarative sentences: Birds fly</i>), capacitat (<i>can</i>), possibilitat (<i>may</i>), necessitat (<i>must, need</i>), obligació (<i>imperative</i>), permís (<i>can, may</i>), intenció (<i>going to, will</i>).– Expressió de l'existència (<i>there is/are</i>), l'entitat (<i>nouns, pronouns, articles, demonstratives</i>), la qualitat (<i>very + adj.</i>).– Expressió de la quantitat (<i>singular or plural, cardinal numerals up to four digits, ordinal numerals up to two digits; quantity: all, many, a lot of, some, few, a few, little, a little, more, much, half, a bottle of, a cup of, a glass of, a piece of; degree: very, too, enough</i>).		
--	--	--

- Expressió de l'espai (*prepositions, adverbs of location, position, distance, motion, direction, origin and arrangement*).
- Expressió del temps (*points: quarter past five; divisions of time: half an hour, summer; indications of time: now, tomorrow, tomorrow morning; duration: two days; anteriority: before; posteriority: after; sequence: first... then...; simultaneousness: at the same time; frequency: sometimes, on Sundays*).
- Expressió de la manera (*adverbs of manner: slowly, well*).

4.5. Lèxic escrit d'ús freqüent (producció)

- Identificació personal, colors, nombres, formes, mesures, noms d'objectes habituals de l'aula i de la llar, parts del cos, membres de la família, roba, animals, aliments, mitjans de transport, joguines, esports, temps atmosfèric, habitatge, activitats diàries, les hores, família i amics, feina i ocupacions, temps lliure, lleure i esport, viatges i vacances, salut i cura del cos, educació i estudi, compres i activitats comercials, alimentació i restauració, llengua i

<p>comunicació, medi ambient, clima i entorn natural, tecnologies de la informació i la comunicació.</p> <p>4.6. Patrons gràfics i convencions d'ortografia</p> <ul style="list-style-type: none">– Associació de grafia, significat i pronunciació del vocabulari per mitjà d'activitats, jocs, rimes, cançons, relats, etc.		
---	--	--